

РЕШЕНИЕ

№ 4565

гр. София, 11.08.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 62 състав,
в публично заседание на 25.06.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Даниела Гунева

при участието на секретаря Емилия Митова, като разгледа дело номер **3326** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на [чл. 118 и следващите от КСО](#), във връзка с [чл. 145 и следващите от АПК](#).

Делото е образувано по жалба на Т. Т. П. чрез адв. Г. срещу решение № 1041-21-177/20. 02. 2020 г. на Директора на ТП на НОИ-С. град, с което е отхвърлена жалбата ѝ против разпореждане № РВ-3-21-00672680/31. 10. 2019 г. на Ръководителя на контрола по разходите на ДОО. В жалбата се сочи, че оспореният акт е издаден в противоречие с материалния закон, в нарушение на административнопроизводствените правила, при явно несъответствие с целта на закона, при липса на компетентност и неспазване на законоустановената форма. Претендира разноски.

При проведеното по делото открито заседание оспорващата не се явява, не се представлява, не изразява становище по същество на спора.

Ответникът по жалбата, в лицето на Директора на ТП на НОИ-С. град чрез представител по пълномощие -юрк. В. оспорва жалбата и моли съда да я отхвърли. Претендира юрисконсултско възнаграждение. Представя писмени бележки по същество на спора.

Административен Съд С. - град, III отделение, 62 състав, след като взе предвид наведените от страните доводи и се запозна със приетите по делото писмени доказателства, намира за установено, от фактическа страна, следното:

От административната преписка се установява, че при извършена контролна проверка

от контролните органи на ТП на НОИ С. град е установено, че от [фирма], и [фирма] са представени за Т. Т. П. приложения № 15 към чл. 3, ал. 1 и Приложение № 13 към чл. 4а от Наредбата за изчисляване и изплащане на паричните обезщетения и помощи от ДОО и удостоверени приложения № 9 към чл. 8, ал. 1 от същата Наредба по болнични листове № Е20171265748 , № Е20171265747, № Е20176550217 и № 20176550216 с данни относно правото на парично обезщетение. Периодът на временната неработоспособност, определен в болничните листове е от 01.12.2017-29.01.2018г. вкл.

Общият размер на полученото обезщетение за временна неработоспособност е в размер на 1535.58 лв. Били извършени проверки на [фирма] и [фирма]., завършили съответно с КП № КВ-5-21-00577095/11.06.2019г, и с КП№ КВ-5-21-00577106/11.06.2019 г. както и след предприети проверки на ТД на НАП С. и Изпълнителна агенция „ГИТ“ органът констатира следното:

Видно от писмо вх. № 1006-21-13#38/04.06.2019г/ на НАП С., двете дружества са регистрирани в ТР на една и съща дата, едноличен собственик на капитала и управител и на двете дружества е лицето А. А. С., за данъчен период 2017г. за дружествата няма подавани ГДД по чл. 92 от ЗКПО, както и ГФО в ТР, не са установени данни за притежавани активи, не са налични данни за регистрирани по ЗДДС лица в страната, които да са декларирали покупки или продажби от и към някое от двете дружества, имат изискуеми задължения за осигурителни вноски по подадени декларации образец б в големи размери, не са превеждани никакви суми по осигурителните фондове, няма данни за регистрирани фискални устройства, всички данни са подавани по електронен път с КЕП на А. С..

До лицата, за които са подадени данни от [фирма] за осигурителен стаж и доход са изготвени искания за предоставяне на документи, сведения и обяснения. Получена е обратна информация от Т. П., която се е явила за предоставяне на документи и писмени обяснения за дейността си в дружеството [фирма]; до лицата, за които са подадени от [фирма] за осигурителен стаж и доход са изготвени 18 бр. искания за предоставяне на документи, сведения и обяснения. Получена е обратна информация от 1 лице, като П. не се е явила за предоставяне на документи и писмени обяснения за дейността си в дружеството.

ИА „Главна инспекция по труда“ се установило, че по регистрираните трудови договори между работници/служители в двете дружествата не са възникнали и съществували трудови правоотношения между страните.

Така на осн. [чл.402, ал. 3](#) вр.[чл. 404, ал. 1 т. 11 КТ](#) ИА ГИТ служебно заличила уведомленията за сключени трудови договори, подадени от двете дружества. Въз основа на тези обстоятелства органите по осигуряването са приели, че двете дружества не са извършвали дейност по смисъла на [ТЗ](#) в периода 2017-2018г, която да предполага наемане на лица по трудов договор. Липсата на посочените по горе данни и невъзможността да се открие управителя и едноличен собственик на капитала на дружествата, който да съдейства с предоставянето на трудово-правна и счетоводна документация са мотивирали органите по осигуряването да приемат, че лицата за които са декларирани данни в регистрите на НАП и НОИ реално не са упражнявали трудова дейност, поради което и без правно основание са отпускани парични обезщетения от ДОО. Предприети били служебно действия за заличаване на данните по [чл. 5, ал. 4 т. 1 КСО](#) спрямо двете дружества. Издадени са задължителни предписания за заличаване на всички данни по [чл. 5, ал. 4 КСО](#) за периода м.04.2017

до м.04.2018 г. поради неупражняване на дейност на дружествата по смисъла на [ТЗ](#). Предписанията са връчени по реда на [чл. 110, ал. 4 от КСО](#) чрез поставяне на съобщения на административното табло в сградата на НОИ и са влезли в сила съответно за [фирма] на 21.06.2019г, а за [фирма] също на 21.06.2019г.

С оглед на горното е издадено и Разпореждане № РВ-3-21-00672680/31.10.2019 г. на ръководителя на контрола по разходите на ДОО, с което е разпоредено на Т. Т. П. да възстанови добросъвестно получено парично обезщетение поради общо заболяване в периода 01.12.2017г. до 29.01.2018 г. в размер на 1535.58 лв. Разпореждането е връчено на 13.11.2019 г. /стр.17/, като с жалба от 19.11.2019 г. е оспорено пред горестоящия административен орган. С решение № 1040-21-177/20. 02. 2020 г. Директорът на ТП на НОИ-С. град отхвърлил жалбата. Процесното решение е връчено на жалбоподателя на 25. 02. 2020г. Жалбата срещу него е депозирана на 09. 03. 2020г. с вх. № 1012-21-507, поради което е и допустима.

Административен Съд С. - град, III отделение, 62 състав, след преценка на събраните по делото доказателства по отделно и в съвкупност и съобразявайки доводите на страните, приема от правна страна следното:

Съдът е сезиран от надлежна страна - адресат на индивидуалния административен акт, с който се засягат нейни законни права и интереси и следователно е подлежащ на оспорване. Във връзка с изложеното, съдът счита, че жалбата е процесуално допустима и като такава следва да бъде разгледана.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Съгласно [чл. 10, ал. 1 от КСО](#) осигуряването възниква от деня, в който лицата започват да упражняват трудова дейност по чл. 4 или чл. 4а, ал. 1 и за който са внесени или дължими осигурителни вноски и продължава до прекратяването ѝ. Тази разпоредба тълкувана с легалната дефиниция на понятието осигурено лице по § 1, ал. 1 т. 3 ДР на [КСО](#) - физическо лице, което извършва трудова дейност по чл. 4 или чл. 4а, ал. 1 и за който са внесени или дължими осигурителни вноски води на извода, че основанието за възникване на осигурително правоотношение е упражняването на трудова дейност, за която се дължат осигурителни вноски. Т.е формалната регистрация на трудов договор, без да се осъществява практически трудова дейност не води до възникване на осигурително правоотношение с държавата. Неоснователен е доводът на жалбоподателката, че не е ясно как органът е стигнал до извод за липса на реални трудови правоотношения между страните. Именно преценката на всички установени факти, а не единствено на данните за ГДД и ГФО , събрани в хода на проверките, поотделно и в тяхната съвкупност налагат безпротиворечив извод за липса на реално упражнена трудова дейност. Твърденията на органа и възраженията на П. досежно наличие на банкова сметка на жалбоподателката са неотнормими към казуса и не се отразяват на законосъобразността на оспорения акт. Това е само едно от обстоятелствата, за които е събирана информация в хода на проверките и която е изложена в оспорения акт за пълнота.

С оглед на обстоятелството, че вследствие на извършените проверки от ТД на НАП и ИА ГИТ се е стигнало до служебно заличаване на регистрираните трудови договори, в това число и тези на жалбоподателката, а също така и с оглед на задължителните предписания до двете посочени по-горе търговски дружества, които са влезли в сила като неоспорени по административен или съдебен ред същите са задължени да подадат декларации образец 1 с код заличаване на всички данни по [чл. 5, ал. 4 от КСО](#) за посочените по горе периоди от април 2017 до април 2018 г., по същество правилен

се явява извода на органите по осигуряването, че спрямо Т. П. са налице нови данни по смисъла на [чл. 114, ал. 2 т. 2 от КСО](#), които са от значение за определяне на правото и размера на изплатените парични обезщетения за временна неработоспособност и обосновават възстановяването им. Това е така, тъй като със заличаването на данните се приема, че лицето не е осигурено за риска общо заболяване и майчинство към датите на настъпване на временната неработоспособност по представените болнични листове, изплатени през 2017 и 2018 г. В тази насока следва да се съобрази също така, че съгл. Чл.3, ал. 13 от Наредба Н-8/2005 г. (отм.) при неизпълнено в срок задължително предписание по [чл. 108, ал. 1 и 3 от КСО](#) за заличаване на данни, подадени с декларация обр. 1 за лицата по чл. 4, ал. 1, ал. 3, 5, 7, 9, 10 от КСО Националният осигурителен институт заличава същите данни, като подава декларация обр. 1 на електронен носител съобразно Наредбата. Упражняването на процесните правомощия не е необосновано с оглед констатациите на органите на ТД на НАП и ИА ГИТ и е в съответствие с посочените по горе правила. Факт е също така, че по време на проверките спрямо лицето П. са изпращани уведомления за съдействие и обяснения, но от същата не е постъпило подобно в насока на информация за осъществяването на трудова дейност в [фирма], за да се кредитира доводът, че неправомерно органите по приходите, осигуряването и по контрола на трудовото законодателство и погрешно са приели, че трудовите договори са били само формални, не е извършвана трудова дейност, нито пък друга търговска дейност, която да обуслови регистрирането на договорите в НАП, и подаването на декларации по реда на [КСО](#) и подзаконовите нормативни актове досежно осигурителните права на лицето, подавател на жалбата. Действително не всеки работодател в страната е в състояние реално и в срок да заплати начислените и отразените в декларациите по [КСО](#) осигурителни вноски, които продължават да бъдат дължими, но осигурителните права на действително работещите служители и работници не се засягат от това неплащане. Именно поради тази причина тези работници или служители, които реално не работят по трудово правоотношение и същото е създадено привидно с цел получаване на обезщетения от бюджета на ДОО следва да възстановят неправомерно изплатените им обезщетения по реда на [чл. 114, ал. 2 т. 2 от КСО](#).

Съгласно [чл. 142, ал. 1 от АПК](#), съответствието на административния акт с материалния закон се преценява към момента на издаването му. Ето защо и оспореният административен акт е постановен в съответствие със действащия към момента на съставянето му закон.

По изложените съображения съдът намира, че оспореният акт е постановен от компетентен орган, в предписаната от закона форма и при съответствие с действащите материално-правни разпоредби и целта на закона, поради което следва жалбата срещу него да се отхвърли като неоснователна.

С оглед на горното основателна се явява и претенцията за разноски на ответника с оглед разпоредбата на [чл. 143 от АПК](#) вр.чл. [78 ГПК](#) вр. чл. 24 от Наредба за заплащане на правната помощ, поради което и ще следва да се присъди сумата от 100 лв. юрисконсултско възнаграждение. Водим от горното и на основание [чл. 172, ал. 2, пр. 4 от АПК](#), Административен Съд

С. - град, III отделение, 62 състав,

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Т. Т. П. чрез адв. Г. срещу решение № 1041-21-177/20. 02.

2020 г. на Директора на ТП на НОИ-С. град, с което е отхвърлена жалбата й против разпореждане № РВ-3-21-00672680/31. 10. 2019 г. на Ръководителя на контрола по разходите на ДОО.

ОСЪЖДА Т. Т. П. със съдебен адрес: [населено място], [улица] вх.В ет.8 ап.22 чрез адв. Г. да заплати на Директора на ТП на НОИ-С. град сумата от 100 /сто/ лв. разноски в производството.

Решението подлежи на обжалване в 14-дневен срок от съобщаването му на страните, с касационна жалба пред Върховния Административен Съд на Република България.

СЪДИЯ: